
Szalay-Marzsó László
(1929–2000)

1929. augusztus 15-én született Budapesten. Egyetemi tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán, biológia-kémia szakon végezte. Oklevelét 1952-ben vette át, 1958-ban doktorált. A mezőgazdasági tudományok kandidátusa fokozatot 1965-ben szerezte meg. 1952-ben a Növényvédelmi Kutató Intézet Állattani Osztályára került, ahol 1984-ig segédmunkatársi, munkatársi, főmunkatársi, majd helyettes osztályvezetői beosztásban dolgozott. 1984-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Növényvédelemtani Tanszékére került, ahol növényvédelmi állattant oktató egyetemi tanárként dolgozott, egészen nyugdíjazásáig.

Kutatásait nagyrészt növényvédelmi témák határozták meg, így foglalkozott az amerikai fehér szövőlepke, az almamoly, a kaliforniai pajzstetű, vagy az erdei gyapjaspilé biológiájával és az ellenük való védekezés lehetőségeivel. Faunisztikai, taxonómiai vizsgálatait azonban elsősorban a fő kutatási területének számító levéltetveken folytatta. 1969-től felelős szerkesztője volt a Növényvédelem című folyóiratnak.

1965–66-ban a Kaliforniai Egyetem Rovarpatológiai Intézetében (Berkeley) egyéves, 1971-ben a franciaországi Összehasonlító Patológiai Intézetben (St. Christol lez Alés) féléves, 1980-ban a darmstadti Biológiai Védekezési Intézetben egy hónapos tanulmányúton vett részt. Számos tudományos társaságnak és bizottságnak, így többek között a Nemzetközi Rovarpatológiai Társaságnak, az OILB-MOBB Mikrobiológiai Védekezési Bizottságnak, a MAE Növényvédelmi Társaságnak, az Acta Phytopathologica et Entomologica szerkesztő bizottságának volt tagja. A Magyar Biológiai Társaság Állattani Szakosztályának 1980 és 1985 között elnöke, a Magyar Biológiai Társaságnak 1985 és 1990 között főtitkára volt.

A kutatói pályájának utolsó évtizedeiben a rovarkártevők elleni szelektív mikrobiológiai védekezés lehetőséget célzó kutatásokban is részt vett. Ennek

egyik állomása volt a *Bacillus thuringiensis* rovarpatogén baktérium törzseinek erdészeti kártevők elleni helikopteres kijuttatásának vizsgálata. Azt követően, hogy Yoel Margalith felfedezte a *Bacillus thuringiensis* H-14-es szerotípusának csípőszúnyog lárvákra toxikus voltát, Szalay-Marzsó László a Balaton térségében évekig intenzíven foglalkozott üzemi kísérletekben a csípőszúnyoglárvákra speciálisan hatékony törzs vizsgálatával. A fenti tevékenységéből kifolyólag – Sáringer Gyula és Tóth Sándor mellett – komoly szerepe volt abban, hogy a biológiai szúnyoglarva-irtó szerek hazánkban is bevezetésre kerültek.

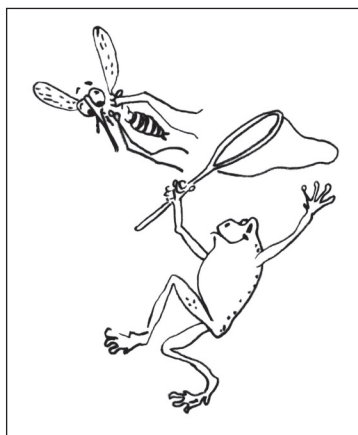
Halmágyi Levente így emlékszik a hazai növényvédelem karakteres alakjára: „Szalay-Marzsó László mindig kellemes modorú, legtöbbször vidám ember volt. Sok viccet ismert, s azokat élvezettel adta elő. [...] Szeretett előadni, mert szerette az embereket, a hallgatókat.”

(Halmágyi Levente írásának felhasználásával.)

Irodalom

- BOGNÁR S. (1999): Szalay-Marzsó László 70 éves. – Növényvédelem 35 (12): 637–638.
BUJÁKI G. (2000): Prof. Szalay-Marzsó Lászlóról, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen (1984–2000). – Növényvédelem 36 (12): 643.
HALMÁGYI L. (2000): Szalay-Marzsó László emlékezete. – Állattani közlemények 85: 7–16.
NAGY B. (2000): Dr. Szalay-Marzsó László a Növényvédelmi Kutató Intézetben (1952–1984). – Növényvédelem 36 (12): 640–641.

* * *

Szalay-Marzsó László egyik témába vágó karikatúrája